

יציאות השבת פרק ראשון שבת

כגון דאית לה מחילות . ואשמעינן דאע"ג דהיקפה יתר מבית סאתים ולא הוקף לדירה שאין ציחו סמוך לה קודם היקף ולענין לטלטל לתוכה היא ככרמלית כדלמרינן בעירובין שאין מטלטלין בו אלא כד' אפ"ה דלורייתא רה"י הוא והזרק מרה"י לתוכה חייב : **כדפולא** .

עירובין סו :

ס'א ותחת ס'ק
דעירובין חל
כדלמרינן
כדוולאין כו

הגהות
הב"ח
(ה) גמ' רב
אש"י לא אמר
פעולה אלא
עולה מיע :

ס' סנה הוא
אין ספק

[עירובין סו.]

ג'עין עט ע"ש
[עירובין לז
ג:]

לא נכרכה אלא לקמן זוית . לא בעי למימר דליטריך לגדי רה"י משום דלר"א כרה"י דמי ואפילו אית צבו חסופי או שמוא מספקא ליה חי מודה להו רבי אליעזר אס לאו : **אבל** בין העמודים . כרה"י דמי אע"פ שאין בין עמוד לעמוד ט"ו אמות היו

רה"י כיון שבני רה"י בוקעין בה וחזק לבין עמודים רחב טשה עשר אמה : **ומה** צפניה חייב . אומר ר"ט דאס נח למעלה משלשה ריך שיהא צפניה ארבעה על ארבעה ומה שמדובק צפני הלבינה חשוב כמונה עליה אע"פ שאינו אלא באויר וכן הא דתנן למטה מ' כורק בארץ ומוקי לה רבי יוחנן בדבילה שמינה היינו טעמא נמי דכיון שמדבק צפני הכותל שהוא רוחב ד' על ד' חשוב כמונה עליו ורבי"א פי' דאף למעלה מנ' לא בעי שיהא צפני הלבינה וכו' ד' על ד' דכיון שרואה את הקרקע חייב כמונה ע"ג קרקע וקשה לר"י דלעיל (קד ד-) כי פריך דמתנין דפשט ידו והא צפני עקירה והגהה מע"ג מקום ארבע לוקי מתנין במחזיק הספק בענין זה שרואה את פני הקרקע : **אילימא** דעד עשרה הוא דהוי כרמלית ואי לא לא הוי כרמלית . פרש"י כגון בקעה המוקפת גדר והיא יתירה על בית דהא רשות היחיד היא בין לעולא מ"ב לר"ב אש"י ולא הוי ריך לקמור ואי לא לא גי'ול ועוד דהוי קלמור ואי לא לא הויא כרמלית והרי ים ובקעה אין להן מחילות וגרלה לר"י דהכי פירושו ^{ס'} אילימא עד דליכא מחילות ' היינו ^{קו"ס} חויר הראוי למחילות עשרה לפוקי בקעה מסוככת צפחות מ' על גבי קודקודין ללא הוי כרמלית כיון דאין גבוהה ' והוי מקום פטור ומותר לטלטל בטולו והאמר רב גידל כו' : **ואס**

עשרה מאי ותופסת עד עשרה אילימא דאי איכא מחיצה עשרה הוא דהוי כרמלית ואי לא לא הוי כרמלית ולא והאמר רב גידל אמר רב חייא בר יוסף אמר רב בית שאין בחוכו עשרה וקריו משלימו לעשרה על גגו מותר לטלטל בכולו ב'תוכו אין מטלטלין בו אלא ד' אמות אלא מאי ותופסת עד ' ד'עד ' הוי דהויא כרמלית למעלה מ' טפחים לא הוי כרמלית וכי הא דא"ל שמואל לרב יהודה שינא לא תיהוי ב'מילי דרשות המעלה מעשרה דבכרמלית ואקילו בה רבנן מקולי רה"י דאי איכא מקום ד' על ד' הוא דהויא כרמלית ואי לא מקום פטור הוא מקולי רה"י כפי דר' הויא כרמלית למעלה מ' לא הויא כרמלית אלא מקום פטור . הא דרב גידל דאמר בית שאין בחוכו עשרה טפחים וקריו

אלא

גמ' קפח יתר מבית סאתים כו' זורק לתוכו חייב . ע"י לקמן פ ע"א כש"י ד"ה והוא שיש מ"ב וז' ע"ג ע"ב כרמלית מוקף כרמלית וע"י שבת רס"ח קמ"ה וט"ט טעבותי ס"א מ"ז שילי בית בגלגל רה"י לטעמא דר' יוסטונית רס"ח לכתב ו"ע : **על גבה** פטור . כדמוקי לה אש"י ורבא בגבוהה ג' ללא דרסי בה רביס דהוי מקום לענמה : **סומי** . דורל"א : **היני** . איגלני"ר : **אע"ג דלא גבוה ג' .** הוי מקום פטור לענמה דלא דרסי עליה בסגדליהון אבל תואה אש"י לא גבוה לא דרסי עליה ורב אמר אפילו תואה : **ס"ג** אין כרמלית פחותה מד' . רוחב וז' לא מקום פטור הוא ומותר לכתחלה להוליך משלש לרשות הרבים ולרה"י : **והפוסת** . בגובה עד ' ולקמיה מפרש לה : **אילימא דאי איכא מחילות ' כו' .** כגון בקעה המוקפת גדר והיא יתירה על בית סאתים ולא הוקפה לדירה : **וקירוי משלימו** . עובי קירוי : **על גגו** . דגבוה ' הוי רה"י ומותר לטלטל בטולו : **אלא כד' .** דכיון דלא גבוהה המחילה ' הוי כרמלית אלמא חיפכא שמעינן לה : **דעד ' הוי כרמלית** . אויר של בקעה או של ים או של קרפף יתר על בית סאתים תופס את שמו עד ' אבל למעלה מ' אין שם כרמלית על אויר דבדר שאינו מסויים כגון פני לבניה או פני כותל או קלט מן האויר למעלה מ' מותר להוליך לכתחילה משם לרה"י ולרה"י דאין שם כרמלית עליו כי הוי דלחור למעלה מ' ברה"י לאו רה"י הוא כדמקן לקמן למעלה מ' כורק באויר גבי כרמלית נמי לאו כרמלית הוא ובדבר מסויים כגון ראש עמוד וגב לבניה ליכא לאוקמיה דאי אית ביה ארבע פשיטא דלמעלה מעשרה לא הוי כרמלית דהא אפילו עמוד ברשות הרבים רשות היחיד הוא וז' דלית ביה ארבע ולמטה מעשרה מ' הוי כרמלית הא קלמור אין כרמלית פחותה מארבע ואי בדקאי ככרמלית וכיון דלית ביה ד' הוי *שם הכרמלית עליו אס כן מליגו חומר בכרמלית מרשות הרבים דלילו ברשות הרבים פי' האי גווגא מקום פטור הוא ובטל ומותר לרשות הרבים ולרשות היחיד וכן אמרינן בשמעתין דהוי תופסת עד ' מקולי רשות הרבים הוא הולק לאו כרמלית אלא באויר : **אילימא** . דאין רה"י שולשת בחור באויר למעלה מ' אלא מקום פטור הוא ובטל אף לגבי רה"י : **נעץ קנקן** . סתמיה אין רחב ד' וזרק . מר"ה ונח על גבי : **חייב** . כמונה ע"ג קרקע דלא בעי הגמה על גבי מקום ד' ברה"י כדמפרש לקמיה בשמעתין : **עד לרקיע** . כל אויר שכנגד רה"י בין אויר חלר בין אויר עמוד ברה"י גבוה ' ורחב ד' כנגדו עד לרקיע שם רה"י עליו : **אלא**

לא א ע"י פט"ו מה"י
כמה הלכה א סג
לזוין ס' מור ש"ע א"ח
ס'י שמו וס'י שנת :

לב ב ג מ"י ס'ד מה"י
שנת הלכה ד עו"ש א"ח
ס'י שמה ספוק יד :

לג ד מ"י טס הל'ו :

לד ה ו מ"י טס הלכה
ז עו"ש א"ח ס'י
זו שמוק' :

לה ז ח מ"י טס הל' ד
טו"ש טס ספוק יח :

רבינו חננאל

והא דתנן רה"י כלומר
אינה רה"י . רב אשי
אמר (קמאר) בבקעה
דאית לה פ' ח' צ' ח'
מדקתני רשות היחיד ;
קרו' וית' הסמוכה
לרה"י ואיצטבא
שלישי העמודים
ככרמלית נידונין כל
שאינו גבוה מן הקרקע
' טפחים כגון לבני
וכו' וגבוה ב' כרה"י דמי .
ואין בו רחב ארבעה
ואין בו על גבי פטור
חזק מן הוורק ונח על
פ' הכלב או בפי הכבשן
או בדר של אדם וכיוצא
בהן המפורשות
במחיצות חפלין משום
המחיצות משויא להו
מקום ומפורש בהמבוא
תפלין כי האי גווגא דכל
פחות מ' בארץ כארץ
חשוב . וא"ר יוחנן אין
כרמלית פחותה מד'
ותופסת עד ' טפחים
אבל למעלה מ' מקום
פטור הוא והוי פירושא
בפ' הוורק כי הא דתנן
שמואל רב יהודה
שינא לא תיהוי ב'מילי
דרשות המעלה מעשרה
דבכרמלית
ואקילו בה רבנן מקולי
רה"י דאי איכא מקום
ד' על ד' הוא דהויא
כרמלית ואי לא מקום
פטור הוא מקולי רה"י
כפי דר' הויא כרמלית
למעלה מ' לא הויא
כרמלית אלא מקום
פטור . הא דרב גידל
דאמר בית שאין בחוכו
עשרה טפחים וקריו

גליון השם

גמ' קפח יתר מבית סאתים כו' זורק לתוכו חייב . ע"י לקמן פ ע"א כש"י ד"ה והוא שיש מ"ב וז' ע"ג ע"ב כרמלית מוקף כרמלית וע"י שבת רס"ח קמ"ה וט"ט טעבותי ס"א מ"ז שילי בית בגלגל רה"י לטעמא דר' יוסטונית רס"ח לכתב ו"ע : **על גבה** פטור . כדמוקי לה אש"י ורבא בגבוהה ג' ללא דרסי בה רביס דהוי מקום לענמה : **סומי** . דורל"א : **היני** . איגלני"ר : **אע"ג דלא גבוה ג' .** הוי מקום פטור לענמה דלא דרסי עליה בסגדליהון אבל תואה אש"י לא גבוה לא דרסי עליה ורב אמר אפילו תואה : **ס"ג** אין כרמלית פחותה מד' . רוחב וז' לא מקום פטור הוא ומותר לכתחלה להוליך משלש לרשות הרבים ולרה"י : **והפוסת** . בגובה עד ' ולקמיה מפרש לה : **אילימא דאי איכא מחילות ' כו' .** כגון בקעה המוקפת גדר והיא יתירה על בית סאתים ולא הוקפה לדירה : **וקירוי משלימו** . עובי קירוי : **על גגו** . דגבוה ' הוי רה"י ומותר לטלטל בטולו : **אלא כד' .** דכיון דלא גבוהה המחילה ' הוי כרמלית אלמא חיפכא שמעינן לה : **דעד ' הוי כרמלית** . אויר של בקעה או של ים או של קרפף יתר על בית סאתים תופס את שמו עד ' אבל למעלה מ' אין שם כרמלית על אויר דבדר שאינו מסויים כגון פני לבניה או פני כותל או קלט מן האויר למעלה מ' מותר להוליך לכתחילה משם לרה"י ולרה"י דאין שם כרמלית עליו כי הוי דלחור למעלה מ' ברה"י לאו רה"י הוא כדמקן לקמן למעלה מ' כורק באויר גבי כרמלית נמי לאו כרמלית הוא ובדבר מסויים כגון ראש עמוד וגב לבניה ליכא לאוקמיה דאי אית ביה ארבע פשיטא דלמעלה מעשרה לא הוי כרמלית דהא אפילו עמוד ברשות הרבים רשות היחיד הוא וז' דלית ביה ארבע ולמטה מעשרה מ' הוי כרמלית הא קלמור אין כרמלית פחותה מארבע ואי בדקאי ככרמלית וכיון דלית ביה ד' הוי *שם הכרמלית עליו אס כן מליגו חומר בכרמלית מרשות הרבים דלילו ברשות הרבים פי' האי גווגא מקום פטור הוא ובטל ומותר לרשות הרבים ולרשות היחיד וכן אמרינן בשמעתין דהוי תופסת עד ' מקולי רשות הרבים הוא הולק לאו כרמלית אלא באויר : **אילימא** . דאין רה"י שולשת בחור באויר למעלה מ' אלא מקום פטור הוא ובטל אף לגבי רה"י : **נעץ קנקן** . סתמיה אין רחב ד' וזרק . מר"ה ונח על גבי : **חייב** . כמונה ע"ג קרקע דלא בעי הגמה על גבי מקום ד' ברה"י כדמפרש לקמיה בשמעתין : **עד לרקיע** . כל אויר שכנגד רה"י בין אויר חלר בין אויר עמוד ברה"י גבוה ' ורחב ד' כנגדו עד לרקיע שם רה"י עליו : **אלא**

יציאות השבת פרק ראשון שבת

ל' א ב טו ט"ז ח"מ"ס
שנה ט"פ ע"ו :

[נ"י מ"ס ט"ז ט"ז
ס"ד"ס פחות מלמטה]

למקן ט"ז :

הגהות
הב"ח
(6) נ"ל למעלה
ממכתב פתמים
כוונת באויר
ו' ה' י' כ' כ"ב
אמתי כוונת :

למקן ט"ז :

למקן ט"ז :

למקן ט"ז :

למקן ט"ז :

למקן ט"ז :

למקן ט"ז :

למקן ט"ז :

למקן ט"ז :

למקן ט"ז :

למקן ט"ז :

למקן ט"ז :

למקן ט"ז :

למקן ט"ז :

למקן ט"ז :

למקן ט"ז :

למקן ט"ז :

למקן ט"ז :

למקן ט"ז :

למקן ט"ז :

למקן ט"ז :

למקן ט"ז :

למקן ט"ז :

למקן ט"ז :

למקן ט"ז :

למקן ט"ז :

למקן ט"ז :

למקן ט"ז :

למקן ט"ז :

ואם חקק צו ד' על ד'. וקשה לר"צ מ"ש מוכחה דלינה גבוהה
ל' דלמך כפ"ק דכוכה (ד' ד') חקק צו להשלימה ל' אם
יש משפת חקק ולתוכה ג' טפחים פסולה פחות מג' כשרה והכא מהני
חיקקה אפילו מופלגה מן הכולל הדיבד* אפ"ר דשלימי החס גבי סוכה
דבעינן שיהיו ממילות וממילות מוכחות לסך
דלפנין החס (ד' ו') ממילות מוכחות
בסכת כספות כדלמרי* החס* ההרמיק
הסויטך מן הדפנות פסולה ולהכי
בעינן שיהא פחות מג' לטריף לנרף
הגידוד של חקק לממילות כדי שיהיו
סמוכות לסך כשנגד הנקב וטע"ג
דדופן עקומה מכשרת עד ד' אמות
מסך לה הש"ס* א"מ היכא דליכא
ממילות מפליגתא אבל הכא דלשויה
ממילה בפחות מג' מנטרף הגידוד
עם הממילות דהויא סמוך לסך כפי
לח מנטרף* ה' ה' החס לא יניח
תשמשיה. ולד' רה"ר לרבנן לאו
כרה"ר דמי אטע"ג דניחא תשמשיה
טפי מוקין וזית דהא אפילו ר"ח דפליג
בדל' רה"ר מודה בקבוק וזית כדפריש'
לעיל אפ"ה לא הוי כחורי רה"ר
דחורי רה"ר נחא שפירשית טפי :
והלכה ונחה בחור כל שהוא בלתי
למחלקת רבי מאיר

אלא דאין רה"ר למעלה מ' מתני' היא* רחנן
הזורק ד' אמות בכותל למעלה מ' טפחים
כוורק באויר למטה מ' טפחים כוורק בארץ
אלא אכרמלית דאין כרמלית למעלה מ'
ואקילו בה רבנן מקולי רה"ר ומקולי רה"ר
מקולי רה"ר דאי איכא מקום ארבעה הוא
דהויא כרמלית ואי לא מקום פטור בעלמא
הוא מקולי רה"ר דעד י' טפחים הוא דהויא
כרמלית למעלה מ' טפחים לא הויא כרמלית ;
גופא אמר רב גידל אמר רב חייא בר יוסף
אמר רב "בית שאין תוכו י' וקריו משלימו
ל' על גגו מותר לשלול בכולו בתוכו אין
ממלמלין בו אלא בד' אמות אמר אביי יאם
חקק בו ד' על ד' והשלימו ל' מותר למלמל
בכולו מאי מעמא הוי חורי רה"ר וחורי רה"ר
דמו דאיחמר חורי רה"ר כרה"ר דמו
חורי רה"ר אביי ואמר כרה"ר דמו *רבא
אומר רה"ר לא כרה"ר דמו א"ל רבא לאביי
לדיך דאמרת חורי רה"ר כרה"ר דמו מ"ש
כזה דכי אחא רב דימי א"ר יוחנן לא נצרכה
אלא לקרן וזית הסוכה לרה"ר ותיהוי כחורי
רה"ר החס לא ניחא תשמשיה הכא ניחא
תשמשיה תנן* הזורק ד' אמות בכותל למעלה
מ' (6) כוורק באויר למטה מ' טפחים כוורק
בארץ והוינן בה מאי כוורק בארץ והא לא
נח וא"ר יוחנן בדבילה שמינה שנו ואי ס"ד
חורי רה"ר כרה"ר דמו למה לי לאוקמה בדביל'
שמינה לוקמה בצרור וחפץ ודנח בחור *ויטעין
משני לה שאני צרור וחפץ דמיהדר ואתי
זימנין משני לה בכותל דלית ביה חור ממאי
מדקחני רישא זרק למעלה מ' טפחים כוורק
באויר ואי ס"ד בכותל דאית ביה חור אמאי
כוורק באויר הא נח בחור וכי תימא מתני'
דלית בהו ד' על ד' והאמר רב יהודה א"ר חייא
*זרק למעלה מ' טפחים והלכה ונחה בחור
כל שהוא באנו למחלוקת ר"מ ורבנן דר"מ
סבר *חוקקין להשלים ורבנן סברי דאין
חוקקין להשלים אלא לאו ש"מ בכותל דלית
ביה חור שמע מינה ; גופא אמר רב חסדא
נעץ קנה כרשעות היחיד זורק ונח על גבי
אפי' גבוה מאה אמה חייב מפני שרה"ר עולה
עד לרקיע לימא רב חסדא דאמר כרבי דתניא
*זרק ונח ע"ג זיו כ"ש ר' מהיב והבמים
פומרים (אלמא לא בעינן מקום ד' על ד')

אמר

רבנו הנגאל
משלמו לעשרה על נגו
מותר לשלול בכלו כי
כרה"ר הוא חשוב .
דאמר' בני האי טנא
טר אטיק פריהתא .
כתובו אין מסלמלין בו
אלא בר' אבות . מ"ס
כין לטא חיי ליריה
אין התמיות מועילת .
אלא כבו שאני שם
מחיצות דמו ; אמר
אמא אס חקק בו ד'
על ד' מותר לשלול
בכל הבית . מ"ס אלו
לא ארבעה שיש בניבן
עשר הן הבית והשאר
חשובין כחורין . וק"ל
חורי רה"ר כרה"ר דמו .
חורי רה"ר אביי אמר
כרשות הרבים דמו
רבא אמר לאו כרשות
הרבים דמו . והלכה
כרבא . הארא רב חסדא
נעץ קנה כרה"ר אפי'
מאה אמה זורק מרה"ר
נח על בני תיב . נ"ט
כ' אמה רתניא זרק
ונח ע"ג זיו כל שהוא ר'
מחייב הכמים שפירין

אמר

רב נסים גאון
הוא דאמר רב יהודה
אמר רב אבא ר' יהוי
זרק למעלה בחור כל
והלכה ונחה בחור כל
שהוא באנו למחלוקת ר'
מאיר ורבנן ששפוטו ז'
בפרק הורק (ד' ק)
ותניא נבי הכי זרק
למעלה מ' והלכה ונחה
בחור כל שהוא ר' מאיר
מחייב והבמים פומרים
ותמצא בירור השמורה
כספ' עירובין בפרק א'
ד' (ד' ו') אשכחיה ר'
ששת לרבה בר שמואל
אמר ליה תנאי ר'
מירי בצורת חור אבא לית תניא כיפה רבי מאיר מחייב
שנתחור שיש בו ד' ועוד תמצא בפרק א' מן ספתי וימא (ד' יא')
ותמצא שבת בפרק הסוכה (פתיין) [עירובין] דף ק"ח
תנו רבנן פתחי ניה כוסן שיש חין בות שער בפננים כ' ואמר אבא
דלית ביה ד' יוש בו חקק להשלימו ל' ונחה פליג ד' מאיר סבר
חוקקין להשלים ורבנן סברי אין חוקקין להשלים :

זימנין משני לה בכותל דלית ביה חור ממאי
מדקחני רישא זרק למעלה מ' טפחים כוורק
באויר ואי ס"ד בכותל דאית ביה חור אמאי
כוורק באויר הא נח בחור וכי תימא מתני'
דלית בהו ד' על ד' והאמר רב יהודה א"ר חייא
*זרק למעלה מ' טפחים והלכה ונחה בחור
כל שהוא באנו למחלוקת ר"מ ורבנן דר"מ
סבר *חוקקין להשלים ורבנן סברי דאין
חוקקין להשלים אלא לאו ש"מ בכותל דלית
ביה חור שמע מינה ; גופא אמר רב חסדא
נעץ קנה כרשעות היחיד זורק ונח על גבי
אפי' גבוה מאה אמה חייב מפני שרה"ר עולה
עד לרקיע לימא רב חסדא דאמר כרבי דתניא
*זרק ונח ע"ג זיו כ"ש ר' מהיב והבמים
פומרים (אלמא לא בעינן מקום ד' על ד')

אמר

זימנין משני לה בכותל דלית ביה חור ממאי
מדקחני רישא זרק למעלה מ' טפחים כוורק
באויר ואי ס"ד בכותל דאית ביה חור אמאי
כוורק באויר הא נח בחור וכי תימא מתני'
דלית בהו ד' על ד' והאמר רב יהודה א"ר חייא
*זרק למעלה מ' טפחים והלכה ונחה בחור
כל שהוא באנו למחלוקת ר"מ ורבנן דר"מ
סבר *חוקקין להשלים ורבנן סברי דאין
חוקקין להשלים אלא לאו ש"מ בכותל דלית
ביה חור שמע מינה ; גופא אמר רב חסדא
נעץ קנה כרשעות היחיד זורק ונח על גבי
אפי' גבוה מאה אמה חייב מפני שרה"ר עולה
עד לרקיע לימא רב חסדא דאמר כרבי דתניא
*זרק ונח ע"ג זיו כ"ש ר' מהיב והבמים
פומרים (אלמא לא בעינן מקום ד' על ד')

אמר

זימנין משני לה בכותל דלית ביה חור ממאי
מדקחני רישא זרק למעלה מ' טפחים כוורק
באויר ואי ס"ד בכותל דאית ביה חור אמאי
כוורק באויר הא נח בחור וכי תימא מתני'
דלית בהו ד' על ד' והאמר רב יהודה א"ר חייא
*זרק למעלה מ' טפחים והלכה ונחה בחור
כל שהוא באנו למחלוקת ר"מ ורבנן דר"מ
סבר *חוקקין להשלים ורבנן סברי דאין
חוקקין להשלים אלא לאו ש"מ בכותל דלית
ביה חור שמע מינה ; גופא אמר רב חסדא
נעץ קנה כרשעות היחיד זורק ונח על גבי
אפי' גבוה מאה אמה חייב מפני שרה"ר עולה
עד לרקיע לימא רב חסדא דאמר כרבי דתניא
*זרק ונח ע"ג זיו כ"ש ר' מהיב והבמים
פומרים (אלמא לא בעינן מקום ד' על ד')

אלא . דאין אויר רה"ר למעלה מ' והוי אוירא מקום פטור : מהני
היא . ולמה ליה לשמואל לאשמעין : הזורק ד' אמות . כרה"ר ונדבק
בכותל פגול דבילה שמינה כדמוקי לה לקמן : כוורק באויר . ופטור
ללאו כרה"ר נח ורה"ר נמי לא הוי אלא דבר המסויים ורחב ארבע

מטנח משאו הוי הנחה ולא דמי לנח
על דבר המסויים לנמוס מ' דההוא
חשיב למיהוי רשות חשוב לעלמו או
כרמלית או מקום פטור ולא הויא
הנחה כרה"ר : אכרמלית . כדפרישית .
ואקילו כס רבנן . לעיל קאי אדרב
דימי ורב ששת דאקילו בה רבנן
כרמלית הוילי וחסוכה מדבריהם
אקילו בה : מקולי רה"ר ורה"ר . רב
דימי אשמעינן מקולי רה"ר כי הוי
דרשות היחיד ליתיה פחות מרחב ד'
והמכניס מרה"ר עליו פטור כרמלית
נמי לא הוי ומותר לכתולה להכניס
מרשות הרבים ומרה"ר . עליו ורב ששת
אשמעינן דמקולי רה"ר נמי אקילו
עלה דלינה תוספת באויר למעלה
מ' כרה"ר אלא למטה מ' כחורת
רה"ר : חקק בו . כרעקת ביה
באמצעותו ארבעה באורך ורוחב :
והשלימו . במקום חקק לחלל ' גבוה
עד הקירוי נעשה כל הבית כולו חורי
רה"ר כמו כותלי רה"ר ובהם חורים
כלפי רה"ר שיהא כרה"ר . וכהני נמי כיון
דנגד החקק רה"ר גמור אוקי רה"ר
פיאות של תמאטי רה"ר : מורי רה"ר .
חורים שהכתלים כלפי רה"ר : לאו
דרשות הרבים דמו . אלא רשות
לעלמן הן ואם רחבים ד' הוי כרמלית
וחי לא הוי מקום פטור : לא נצרכה
והכרמלית דתיב צבריתא אוקמה רב
דימי בקין דתיב : מסיני כחורי
רשות הרבים . ואמאי הויא כרמלית :
והא לא נח . וכי חורה נפלה לתוך
ד' אמות דעל כרעק כשמהה בכותל
קופלת לאחוריה : ושאיני לרור וספן
גרפינן . כלומר בכותל דלית ביה
חור ופליגו הכי לא אוקמה ר' יוחנן
דלחך בחור משום דלאו אורחיהו
לרור וספן לגו ע"י זריקה במקום
שנפלין שם : אמתי כוורק באויר .
הא ה"ל מרה"ר לרה"ר דהוא ליה גבוה
י' ורשות לעלמו : רבי מאיר ורבנן
ב' משכתי יומא בני מוזה : רבי מאיר
סבר . דבר שאין בו שיפור ויש שם
עובי ורחב לתקוק ולהשלים לכשיעור
למרינן כמלן דחקוק דמי והכא נמי
לרבי מאיר חוקקין להשלים ומייב
ותסס משנה ר' מאיר : דאמר כרבי .
דלח בני הגמה על גבי מקום ד' :
זרק ונח מ' . קס"מ מרה"ר לרה"ר :

אמר

זימנין משני לה בכותל דלית ביה חור ממאי
מדקחני רישא זרק למעלה מ' טפחים כוורק
באויר ואי ס"ד בכותל דאית ביה חור אמאי
כוורק באויר הא נח בחור וכי תימא מתני'
דלית בהו ד' על ד' והאמר רב יהודה א"ר חייא
*זרק למעלה מ' טפחים והלכה ונחה בחור
כל שהוא באנו למחלוקת ר"מ ורבנן דר"מ
סבר *חוקקין להשלים ורבנן סברי דאין
חוקקין להשלים אלא לאו ש"מ בכותל דלית
ביה חור שמע מינה ; גופא אמר רב חסדא
נעץ קנה כרשעות היחיד זורק ונח על גבי
אפי' גבוה מאה אמה חייב מפני שרה"ר עולה
עד לרקיע לימא רב חסדא דאמר כרבי דתניא
*זרק ונח ע"ג זיו כ"ש ר' מהיב והבמים
פומרים (אלמא לא בעינן מקום ד' על ד')

אמר

זימנין משני לה בכותל דלית ביה חור ממאי
מדקחני רישא זרק למעלה מ' טפחים כוורק
באויר ואי ס"ד בכותל דאית ביה חור אמאי
כוורק באויר הא נח בחור וכי תימא מתני'
דלית בהו ד' על ד' והאמר רב יהודה א"ר חייא
*זרק למעלה מ' טפחים והלכה ונחה בחור
כל שהוא באנו למחלוקת ר"מ ורבנן דר"מ
סבר *חוקקין להשלים ורבנן סברי דאין
חוקקין להשלים אלא לאו ש"מ בכותל דלית
ביה חור שמע מינה ; גופא אמר רב חסדא
נעץ קנה כרשעות היחיד זורק ונח על גבי
אפי' גבוה מאה אמה חייב מפני שרה"ר עולה
עד לרקיע לימא רב חסדא דאמר כרבי דתניא
*זרק ונח ע"ג זיו כ"ש ר' מהיב והבמים
פומרים (אלמא לא בעינן מקום ד' על ד')

אמר

זימנין משני לה בכותל דלית ביה חור ממאי
מדקחני רישא זרק למעלה מ' טפחים כוורק
באויר ואי ס"ד בכותל דאית ביה חור אמאי
כוורק באויר הא נח בחור וכי תימא מתני'
דלית בהו ד' על ד' והאמר רב יהודה א"ר חייא
*זרק למעלה מ' טפחים והלכה ונחה בחור
כל שהוא באנו למחלוקת ר"מ ורבנן דר"מ
סבר *חוקקין להשלים ורבנן סברי דאין
חוקקין להשלים אלא לאו ש"מ בכותל דלית
ביה חור שמע מינה ; גופא אמר רב חסדא
נעץ קנה כרשעות היחיד זורק ונח על גבי
אפי' גבוה מאה אמה חייב מפני שרה"ר עולה
עד לרקיע לימא רב חסדא דאמר כרבי דתניא
*זרק ונח ע"ג זיו כ"ש ר' מהיב והבמים
פומרים (אלמא לא בעינן מקום ד' על ד')

אמר

זימנין משני לה בכותל דלית ביה חור ממאי
מדקחני רישא זרק למעלה מ' טפחים כוורק
באויר ואי ס"ד בכותל דאית ביה חור אמאי
כוורק באויר הא נח בחור וכי תימא מתני'
דלית בהו ד' על ד' והאמר רב יהודה א"ר חייא
*זרק למעלה מ' טפחים והלכה ונחה בחור
כל שהוא באנו למחלוקת ר"מ ורבנן דר"מ
סבר *חוקקין להשלים ורבנן סברי דאין
חוקקין להשלים אלא לאו ש"מ בכותל דלית
ביה חור שמע מינה ; גופא אמר רב חסדא
נעץ קנה כרשעות היחיד זורק ונח על גבי
אפי' גבוה מאה אמה חייב מפני שרה"ר עולה
עד לרקיע לימא רב חסדא דאמר כרבי דתניא
*זרק ונח ע"ג זיו כ"ש ר' מהיב והבמים
פומרים (אלמא לא בעינן מקום ד' על ד')

אמר

